

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821201477
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821201477.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53255739 proti žalovanému: A. B., nar. X.XX.XXXX, C. XXX, okr. D. E. F., o zaplatenie sumy 680,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 170,09 eur s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 880,48 eur od 17.10.2018 do 09.10.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 825,76 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 752,99 eur od 12.11.2019 do 10.12.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 680,22 eur od 11.12.2019 do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.015,56 eur od 17.10.2018 do 13.08.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 964,63 eur od 14.08.2019 do 11.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 898,03 eur od 12.09.2019 do 09.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 825,76 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 752,99 eur od 12.11.2019 do 10.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 680,22 eur od 11.12.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 510,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 24,52 eur od 11.06.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.07.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.08.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.09.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.10.2019 do zaplatenia, 27,- eur od 11.11.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.12.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.01.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.02.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.03.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.04.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.05.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.07.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.08.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.09.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.10.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 26,61 eur od 11.11.2020 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,98% a to vrátane trov odvolacieho konania Krajského súdu pod č.k. 10CoCsp/13/2022. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 680,22 eur s prísl. a náhrady trov konania.

2. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023, pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanému na terajšieho žalobcu. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.8.2023, č.k. 10Csp/72/2021-115 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.8.2023.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.2.2018 uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru pri aktuálnej výške úverového rámca v sume 900,00 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu poskytnutý úver 900,00 eur spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou mesačných splátok vo výške 85,10 eur, resp. 3 % z výšku aktuálneho úverového rámca, po dobu 12 mesiacov, pri výške ročnej úrokovej miery 24,00 %, odplate 24,00 % a RPMN vo výške 26,81 % a priemernej výške RPMN 21,82 % a celkovej výške úveru v sume 1.021,80 eur. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v sume 891,41 eur tak, že 890,41 eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 0,80 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou. Žalovaný svoj záväzok splácať úver riadne a včas neplnil, ku dňu podania žaloby vrátil len sumu 380,48 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 16.10.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaného stal splatným v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 680,22 eur (680,22 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 880,48 eur od 17.10.2018 do 09.10.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 825,76 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 752,99 eur od 12.11.2019 do 10.12.2019, s 24%-ným ročným úrokom zo sumy 680,22 eur od 11.12.2019 do zaplataenia, a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.015,56 eur od 17.10.2018 do 13.8.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 964,63 eur od 14.8.2019 do 11.9.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 898,03 eur od 12.9.2019 do 09.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 825,76 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 752,99 eur od 12.11.2019 do 10.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 680,22 eur od 11.12.2019 do zaplataenia.

4. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 20.1.2022, č. k. 10Csp/72/2021-55 žalobu zamietol a zároveň rozhodol že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

5. V zákonom stanovenej lehote podal voči predmetnému rozsudku odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. nevyzval žalovaného pri jeho omeškaní na úhradu dlhu s upozornením na možnosť zosplataenia úveru a vyhlásenie predčasnej splatnosti tak nebolo platným právnym úkonom. Súd mal za to, že sám nemôže svojvoľne rozhodnúť o žalobe z prípadne iných tvrdených právnych dôvodov ako tvrdení v žalobe, teda rozhodovať či nárok alebo jeho časť nepriznáva na základe okamžitého zosplataenia zvyšku úveru alebo prípadne len z jednotlivých splátok bez toho, aby žalobca navrhol zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP a súd takúto zmenu žaloby pripustil. V tomto konkrétnom prípade je však pripustenie zmeny žaloby vzhľadom na spotrebiteľský spor podľa § 294 CSP zo strany žalobcu neprípustné. Súd tak žalobu v celom rozsahu zamietol. S takýmto posúdením veci žalobca nesúhlasí, a to z nasledovných dôvodov: žalobca poukazuje na skutočnosť, že sa žalobným návrhom

domáhal peňažného plnenia, pričom právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. Žalobca v žalobe opísal v súlade s ust. § 132 Civilného sporového poriadku rozhodujúce skutočnosti, keď okrem iného tvrdil, že strany uzavreli dňa 2.2.2018 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver, z ktorého žalovaný vyčerpal sumu 891,41 eur a tiež tvrdil, že žalovaný do dňa podania žaloby vrátil len sumu 380,48 eur. Toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným počas konania popreté, t. j. v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa považuje za nesporné. Sporným skutkom sa stalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému. Žalobca v konaní predložil všetky jemu v tom čase dostupné písomné podklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na úhradu ich dlhu. Žalobca má za to, že aj v prípade, ak súd dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bolo neúčinné, mal tak vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dlhu v splátkach a žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých už splatných a ešte nepremĺčaných mesačných splátok. Žalobca je toho názoru, že v dispozičných konaniach, ktoré sa začínajú na základe návrhu je súd viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť a posúdiť viac, než čoho sa žalobca domáha. Zároveň sa ale žalobca nemôže stotožniť s názorom súdu, že by v prípade sporných skutkových tvrdení v priebehu súdneho konania mal sám upravovať návrh, a to najmä s prihliadnutím k tomu, že predmetom konania je peňažný dlh vzniknutý neuhradením jednotlivých mesačných splátok. Opätovne pripomína, že žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa výšky splátky ani dátumov ich splatnosti. Súd tak musel mať za preukázané, že jednotlivé mesačné splátky vo výške 27,00 eur boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci od marca 2018 do zaplatenia. Súd tak musel mať za preukázané, že v čase vydania rozsudku (dňa 20.01.2022) boli splatné a zároveň ešte nepremĺčané mesačné splátky v rozmedzí od 10.7.2018 do 10.1.2022 – 43 splátok každá vo výške 27,00 eur = 1.161,00 eur a súd napriek tomu žalobu v celom rozsahu zamietol. Z výšky súčiny jednotlivých splatných splátok vyplýva, že suma 1.161,00 eur prekračuje žalobcom určený predmet konania – sumu 680,22 eur, ale zároveň to preukazuje fakt, že žalobcom uplatnené peňažné plnenie (vo výške 680,22 eur) bolo dôvodné v celej výške. Žalobca si je vedomý, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským s ochranou slabšej strany (žalovaného), ale nemôže sa stotožniť s tým, že by takáto ochrana mala byť absolútna, zasahujúca do nestrannosti súdu. Žalobca má za to, že v konaní poskytol taký skutkový základ, ktorý umožňoval súdu priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie aj v prípade, ak malo toto plnenie byť z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania, keďže právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iuria novit curia. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vymyká rozhodovacej praxe všeobecných súdov, keď sa žalobca s príslušnou argumentáciou súdu prvej inštancie odôvodňujúcou zamietnutie návrhu v celom rozsahu nestretol, hoci vedie niekoľko tisíc sporových konaní na obdobnom skutkovom základe, čím rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru žalobcu porušuje tiež zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodovania a tým aj zásadu právnej istoty.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v zamietnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu. Žalobca si uplatňuje trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 20,00 eur a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 75,70 eur. Na základe vyššie uvedených dôvodov sa žalobca nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským, pre ktorý je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ v prevažnej miere nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je ochrana zavedená smernicou Rady 93/13/EHS založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou stranou bez toho aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdný dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení,

pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa teda veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať ako obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto vzťahu. Žalobca je právnická osoba, bankou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistení, že medzi stranami sporu bola dňa 2.2.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme úverového rámca žalovanému vo výške 5.000,00 eur. Zároveň vyhodnotil, že žalobca nepreukázal účinné zosplatenie spotrebiteľského úveru postupom podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a z dôvodu nemožnosti pripustenia zmeny žaloby v spotrebiteľských veciach, ktorý návrh žalobca ani nepodal, nemohol rozhodnúť o žalobe z prípadne iných tvrdených právnych dôvodov ako v žalobe tvrdené. Odvolací súd tento názor súdu prvej inštancie nepovažuje za správny. V prvom rade odvolací súd poukazuje, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, najmä nedostatočne venoval pozornosť ustanoveniam predloženej zmluvy v časti „Základné podmienky ZoRSÚ“, z ktorého nemožno ani len jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v časti 1 bode 1.1 je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,00 eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 900,00 eur, a výška 1. čerpania revolvingového úveru je 865,00 eur, ktorú sumu žalovaný aj skutočne čerpal. Ďalej v tejto časti je opísaný aj tovar alebo služba ako neurčené 1923/1434 a suma priamej platby predajcovi vo výške 100,00 eur. Iné čerpania žalovaný z úverového rámca ani len neuskutočnil, preto je odvolací súd toho názoru, že predloženú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej čerpal žalovaný úver vo výške 865,00 eur za účelom financovania nákupu tovaru alebo služby. Ak žalobca tvrdil, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky na vybraných obchodných miestach, z potvrdenia žalobcu zo dňa 11.5.2021, na ktorú súd prvej inštancie neprihliadol, tieto tvrdenia nevplyvajú. Práve naopak z tohto potvrdenia tak ako už odvolací súd uviedol vyplýva len jedno čerpanie žalovaného označené ako „fin. v prosp. pjc“ vo výške 865,00 eur a ostatné sú poplatky za poistenie vo výške 2,90 eur a neurčité poplatky označené ako „finan. PP FMRB“ vo výške 14,01 eur. V dôsledku nedostatočne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie vec súd prvej inštancie aj nesprávne právne posúdil. Hoci súd prvej inštancie citoval ust. § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ich citovanie v právnom posúdení veci nezodôvodnil, hoci je zrejmé, že spotrebiteľský úver bude potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodu absencie údajov o celkovej výške úveru, ako aj výške splátky. V zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť celková výška spotrebiteľského úveru a výška splátky uvedená jasne, určito a zrozumiteľne. Čo sa týka výšky čerpaného úveru, v zmluve sa uvádzajú rôzne čiastky, čo je pre bežného spotrebiteľa zmätočné pri určení, aká je skutočná výška úveru, či úverového rámca. Čo sa týka výšky splátky, zmluva uvádza vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10-temu dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať aj táto zmluva o spotrebiteľskom úvere. Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že raz v splátke bol zahrnutý úrok vo výške 14,78 eur (splátka 10.3.2018) pri splátke vo výške 27,00 eur, o mesiac na to už v nej bol zahrnutý úrok vo výške 17,59 eur (splátka 10.4.2018) pri splátke vo výške 27,00 eur. Tiež v tomto výpise z účtu žalovaného pri rozpise splátok je uvedené aj poistenie vo výške 1,43 eur a zároveň sa zúčtováva aj poistenie vo výške 2,90 eur. Z uvedeného je pre odvolací súd zrejmé, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani dostatočne uvedené v akom rozsahu sa spláca istina úveru, v akom rozsahu úroky a v akom rozsahu poistenie. Pri poistení zmluva uvádza výšku poplatku 5,29 %, čo

taktiež je nezrozumiteľný údaj, keďže zmluva už neuvádza, z akej čiastky je potrebné vypočítať výšku poplatku 5,29%, či je to z aktuálneho úverového rámca, či z úverového rámca, či z výšky splátky, a či z výšky 1. čerpania. Môže sa javiť, že úprava zákonodarcu je prísna, avšak tá je určená najmä na ochranu spotrebiteľa, ktorý je vo všeobecnosti považovaný ako slabšia zmluvná strana, a na to, aby veriteľ bol pri uplatňovaní svojich práv obozretný a včasný, ak má v úmysle v dôsledku omeškania spotrebiteľa dosiahnuť zosplatenie celého dlhu a zároveň takto zosplatnený dlh úspešne vymôcť v súdnom konaní. Ochrana spotrebiteľa v týchto ustanoveniach je upravená preto, aby v prípade, ak veriteľ nedodrží stanovené podmienky pre podanie žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky, spotrebiteľ nestratil výhodu splátok. V zmysle cieľov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že žalobca so žalovaným v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodli následok pre prípad nesplácania úveru vyhlásením mimoriadnej splatnosti, avšak žalobca nepreukázal, že by žalovaného upozornil na uplatnenie svojho práva na zosplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uplatnením. Preto odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka využitia svojho práva na požiadanie zaplatenia celého poskytnutého spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť však podľa názoru odvolacieho súdu nemá vplyv na právne posúdenie uplatneného nároku, ktorého sa žalobca domáha z dôvodu nevrátenia úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie, ak teda nemal za preukázané zosplatenie úveru, mal vychádzať z preukázanej skutočnosti, že žalovaný voči žalobcovi si svoje platobné povinnosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere neplnil riadne a včas a s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka posúdiť nárok žalobcu ako nárok na zaplatenie nepremŕčaných a neuhradených splátok. Odvolací súd je toho názoru, že tvrdenie o zosplatení spotrebiteľského úveru nie je tvrdením právneho dôvodu žaloby, ale zosplatenie predstavuje skutkové tvrdenie, pričom výber právnej normy, ktorú na skutkové tvrdenia žalobcu je potrebné použiť, je v zmysle zásady iura novit curia vecou súdu. Žalobca sa nedomáha zaplatenia nároku z dôvodu, že spotrebiteľský úver zosplatil, ale z dôvodu, že žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky nevrátil. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy SR. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietať konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú. Preto úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vykonať dokazovanie dôkladným oboznámením sa s obsahom všetkých listín predložených žalobcom, prípadne inými dôkazmi, ak tieto strany sporu predložia alebo ich súd prvej inštancie vykoná (§ 295 CSP), správne právne kvalifikovať nárok žalobcu na zaplatenie požadovanej sumy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade s vysloveným názorom odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

7. V danom prípade je teda predmetom konania zaplatenie sumy 680,22 eur s prísl.. S poukazom k uvedenému súd dňa 7.12.2023 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 22.11.2023.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

9. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

10. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

11. Žalobca svoju neúčast' na pojednávani vopred písomne ospravedlnil.
12. Podaním zo dňa 11.8.2022 zoberal žalobca svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 170,09 eur s prísl. späť. Žalobca teda súdu oznámil, že si voči žalovanej uplatňuje len nárok na vrátenie sumy 510,13 eur spolu s príslušenstvom a trovy konania.
13. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.
14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.
15. V zmysle § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
16. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zoberal svoj návrh späť pred začatím pojednávania, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 170,09 eur s prísl. zastavil. Nakoľko k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním vo veci samej, súd nedotazoval žalovaného ohľadom jej súhlasu so zastavením konania.
17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb, výpisom z úverového účtu č. 42768683300100, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42768683300100 a zistil tento skutkový stav:
18. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 2.2.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške úverového rámca vo výške 5.000,00 eur a aktuálnej výške úverového rámca v sume 900,00 eur a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok, pri fixnej úrokovej sadzbe 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,81 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 85,10 eur, resp. 3 % z výšky aktuálneho úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10-tému dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.021,20 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 5,29 %.
19. V zmysle časti 7, bod 7.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo aj klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy je Banka oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.
20. Banka je oprávnená v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť (bod 7.2 zmluvy).
21. Z výpisu z úverového účtu č. 42768683300100 vyplýva, že žalovaný k predmetnému úveru uhradil sumu 380,48 eur.
22. Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.10.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu 1.033,56 eur, nakoľko splatnosť úveru nastala dňa 16.10.2018 v celom rozsahu.
23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverových zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

29. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

33. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až j), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

34. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

39. V tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Nepochybne zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že sporné zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy, je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 2.2.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške úverového rámca vo výške 5.000,00 eur a aktuálnej výške úverového rámca v sume 900,00 eur a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok, pri fixnej úrokovej sadzbe 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,81 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 85,10 eur, resp. 3 % z výšky aktuálneho úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10-tému dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.021,20 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 5,29 %.

43. Súd rozhodol prvostupňovým rozsudkom, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti okamžitého zosplatnenia úveru. Na odvolanie žalobcu Krajský súd Prešove zrušil tento rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a to v prvom rade preto, že jednak súd vychádzal zo zlého právneho podkladu, nakoľko išlo o spojenú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou poskytovaných platobných služieb. Krajský súd to rozpísal v ods. 18, že nárok je odôvodnený nie z revolvingovej zmluvy, ale z klasickej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola poskytnutá za účelom financovania nákupu tovaru alebo služby. Z potvrdenia žalobcu tiež vyplýva, že žalovaný čerpal len 865 eur označené ako „fin. prost.“, a ostatné boli len poplatky za poistenie 2,99 eur, poplatky 14,01 eur. To znamená, že predloženú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako klasickej zmluvu o spotrebiteľskom úvere na čerpanie úveru na financovanie kúpy tovaru a služieb. Čiže tu pochybil súd prvej inštancie. Ďalej v odôvodnení odvolací súd konštatuje, že je zrejmé a právne je potrebné hodnotiť tento spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodu absencie údajov o celkovej výške úveru, ako aj výške splátky. A odôvodnení ďalej konštatuje, že právna kauza podanej žaloby je poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré neboli vrátené a teda súd prvej inštancie v prvostupňovom rozsudku nesprávne hodnotil, ak zamietol žalobu z titulu neplatného okamžitého zosplatnenia zvyšku dlhu. Súd tak vychádzajúc z toho, že spotrebiteľský úver, ktorý súd aj napriek tomu, že je označený ako revolvingový úver, tak súd ho mal hodnotiť ako klasickej spotrebiteľský úver na financovanie tovaru resp. služby, vychádzajúc z toho, že je považovaný za bezúročný a bez poplatkov, tak mal žalobcovi priznať podľa § 54a OZ nepremiňané splátky oprostené od neprijateľných podmienok, resp. poplatkov a úrokov.

44. Následne na to žalobca svojím podaním z 11.8.2022 zobral žalobu čiastočne späť, kedy a stotožnil podľa tohto čiastočného späťvzatia s názorom odvolacieho súdu, že poskytnutý úver je treba považovať za bezúročný a z toho dôvodu je oprávnený požadovať iba nárok na mesačné splátky po odpočítaní nepremiňaných úhrad a po tomto čiastočnom späťvzati, teda v tomto zvyšku si nárok uplatnil voči žalovanému. Súd v súlade s právne záväzným právnym názorom apelačného súdu, po zopakovaní dokazovania vyhodnotil teda tak ako už bolo uvedené, že aj napriek tomu, že spotrebiteľská zmluva s právny predchodcom žalobcu a žalovaným neoznačená ako zmluva o revolvingovom úvere a poskytnutí platobnej, tak to podľa jej obsahu ju súd hodnotil ako klasickej spotrebiteľskú zmluvu na poskytnutie úverov a refinancovanie kúpy spotrebného tovaru alebo služieb. Ďalej v súlade s týmto právne záväzným právnym názorom, súd túto zmluvu hodnotí ako bezúročnú a bez poplatkov. Súd právnu kauzu tohto sporu hodnotí nie ako spor výlučne založený na okamžitom zosplatnení zvyšku dlhu, ktorý súd hodnotí ako absolútne neplatný a stotožnil sa s tým aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení, ale právnu kauzu podanej žaloby súd hodnotí ako žalobu poskytnutých a nevrátených peňazí, teda pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd priznal žalobcovi len nárok na čistú istinu nezaplateného úveru so zákonným úrokom z omeškania.

45. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

46. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa

slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

47. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľa; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

48. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 41 OZ).

50. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy sumu 510,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 24,52 eur od 11.06.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.07.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.08.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.09.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.10.2019 do zaplatenia, 27,- eur od 11.11.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.12.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.01.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.02.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.03.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.04.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.05.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.07.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.08.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od

11.09.2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27,- eur od 11.10.2020 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 26,61 eur od 11.11.2020 do zaplataenia.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Predmetom konania bola suma vo výške 680,22 eur s prísl., pričom súd po čiastočnom späťvzatí žaloby zo strany žalobcu mu súd čiastku v sume 510,13 eur s prísl.. Následne potom súd trovy konania priznal podľa percenta úspechu, ale po čiastočnom späťvzatí súd konštatuje, že aj pokiaľ ide o konanie odvolacieho súdu o trovách, o ktorých bol súd povinný rozhodnúť v spojení s § 396 ods. 3 CSP, tak je možné konštatovať čiastočný úspech žalobcu aj vo vzťahu k tomuto odvolaciemu konaniu, nakoľko po tomto odvolacom konaní stotožňujú sa s názormi KS v časti žalovanej istiny z dôvodu zrejme premlčania, ako aj v časti žalovaného príslušenstva a to dohodnutých úrokov vo výške 24,00 % ročne, ako aj úrokov z omeškania zobrať žalobu v tejto časti žalobca späť a súd v tejto časti konanie zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.